

Kerstdiner met chips en cola

Iris Boter

'Ik vind het maar stom,' zegt Lisa. Ze ligt op een baal hooi in de stal.

'Ik ook,' zegt Niels. 'We hebben niet eens een kerstboom!' Hij slingert wat heen en weer op de hoge schommel die aan het plafond vastzit.

Al vanaf de zomer zijn hun ouders de boerderij waar ze wonen aan het verbouwen. Het kost alleen veel meer tijd dan ze dachten. Intussen is het al kerstvakantie en papa en mama zijn alleen maar aan het klussen. Binnen is het niet gezellig. En het regent vaak, dus van voetballen en hutten maken, zoals in andere vakanties, komt ook niet veel. Gelukkig is het droog en warm in de stal tussen de schapen.

'Wat doet Dusty toch gek.' Niels komt overeind en kijkt naar het schaap. Ze wil niet eten en maakt een vreemd geluid.

'Dat is niks voor haar,' zegt Isa. 'Ik ga papa roepen.' Ze loopt de boerderij in. Papa staat in de kamer op een ladder in het plafond te boren. Met schroeven tussen zijn lippen.

'Papa, Dusty doet zo raar. Wil je even komen?'

'Geen tijd,' mompelt hij.

'Maar het lijkt wel of ze pijn heeft,' zegt Lisa.

'Vraag mama maar even,' zegt papa vanuit zijn mondhoek.

Mama staat in de gang de muur te schilderen. Haar gezicht zit vol groene spetters. Ze verft gewoon door als Lisa binnenkomt.

'Dusty doet raar. Ze eet niks.'

'Dat is niet zo gek, hoor. Het is winter, dan eten ze nooit zoveel.'

'En ze maakt een raar geluid.'

'Ik kom straks even kijken. Eerst maak ik deze muur af.'

'Nou ja!' roept Isa. 'Jullie zijn alleen maar aan het klussen! En morgen is het nog wel Kerstmis.'

'Volgend jaar halen we het dubbel en dwars in. Beloofd.' Ze veegt een verfspetter van het kozijn.

Dat zal wel, denkt Lisa. Daar ga ik niet op wachten. We gaan het gewoon zelf gezellig maken.

Ze loopt naar zolder en haalt de doos met kerstversiering tevoorschijn.

Niels en Lisa hangen samen de ballen en slingers op in de appelboom in de voortuin.

Binnen in de kamer steekt Lisa een verlengsnoer in een stopcontact en hangt het door het raam naar buiten. Daar steekt ze de stekker van de kerstlampjes in.

'Wow,' zegt Niels. 'Prachtig!'

'Zullen we papa en mama roepen?'

'Pff. Die zijn alleen maar bezig met klussen. Ze vinden het vast niet goed.' Niels slaat zijn armen over elkaar.

'Weet je wat, we zeggen niks en we doen ze vanavond tijdens het eten aan,' zegt Lisa. 'Ik weet zeker dat ze het geweldig vinden.'

's Avonds zet papa de frituurpan aan. 'Wie heeft er zin in patat?' roept hij. 'Met een frikandel of een kroket?'

'Is er geen kerst diner?' vraagt Lisa verbaasd.

'Geen tijd.' Mama lacht. Ze heeft haar klusbroek nog aan. 'We hebben niet eens een tafel, want die staat vol met verfblikken en gereedschap.'

'Wat saai,' zegt Niels. Hij kan zich het zelfgebakken brood en het aardbeienijs van vorig jaar nog goed herinneren.

'Het is niet anders,' zegt mama. 'Morgen eten we bij opa en oma. Pak jij vast borden, Lisa?'

'Wacht, ik moet eerst nog even wat doen,' zegt Lisa. Ze knipoogt naar Niels en steekt de stekker in het stopcontact. Buiten gaan de lichtjes aan.

'Wat is dat?' zegt papa verrast.

'Ah, wat gaaf,' zegt mama. 'Wat een mooi idee!'

PATS!

Meteen is het donker.

'Wat nou weer?' zegt mama.

'Volgens mij is het kortsluiting,' zegt papa.
De frituurpan houdt op met pruttelen. Papa loopt naar buiten en trekt de stekker van de verlichting uit de stekkerdoos.
'Die lichtjes zijn ook helemaal niet geschikt voor buiten,' moppert hij. 'Door de regen is alles nat geworden en daardoor zijn de stoppen eruit geknald. En het zijn nog van die ouderwetse. Ik moet nieuwe hebben maar de winkels zijn dicht.'
'Sorry,' zegt Isa. Ze is ook buiten komen staan. De regen valt op haar gezicht.
'Daar heb ik nu niets aan,' zegt papa. 'Lekker dan, twee dagen in het donker en in de kou.'
'Hè, Erik,' zegt mama. 'Die kinderen proberen er in elk geval nog iets gezelligs van te maken.'
'Ik heb honger,' zegt Niels. Hij denkt aan de patat die nu niet doorgaat.
'Ik heb nog wel een blik soep,' zegt mama. 'Dat kan ik opwarmen op het gas.'
'Dat moet dan maar,' zegt papa.
'Is het wel tomatensoep?' vraagt Lisa.
'Oh nee, de deur is dichtgevallen!' Papa duwt tegen de deur. 'En de sleutel ligt nog binnen'
'Wat nu?' vraagt Niels.
'Zullen we opa en oma bellen?' vraagt Lisa. 'Dan gaan we daarnaartoe. Zitten we in elk geval warm.'
'En ze hebben vast ook nog wel wat te eten,' zegt Niels.
Papa pakt zijn mobiel. 'De batterij is leeg.'
Mama zucht. 'En mijn mobiel ligt binnen. Nou weet ik het ook even niet meer.'
'Bèèèh. Bèèèh.'
'Wat is dat nou voor raar geluid?' zegt papa. Hij kijkt om zich heen.
'Het komt uit de stal,' zegt mama.
'Het is Dusty,' zegt Lisa. 'Ach, dat arme schaap!'
Ze lopen naar haar toe.
'Het lijkt wel of ze toch echt ziek is,' zegt papa. 'En ik kan de veearts niet bellen.'
Het mekkeren gaat maar door.
'Ze krijgt een lammetje!' zegt mama plotseling.
Papa klinkt in paniek. 'In december? Dat kan helemaal niet.'
'Het kan niet, maar het gebeurt toch. We moeten het zelf doen.' Mama klinkt heel rustig en rolt haar mouwen op.
'Isa, wil jij kaarsen halen? Er ligt nog een pak in de schuur. Niels, wil jij een emmer schoon water pakken? Erik, jij moet hier extra stro neerleggen.'
Isa pakt de kaarsen en duwt ze in lege flessen uit het krat waarin ze oud glas verzamelen. Gelukkig ligt er ook een doosje lucifers in de schuur. Met trillende vingers steekt ze de kaarsen aan. Wat is dit spannend! Ze wisten niet eens dat Dusty een lammetje zou krijgen. Als het maar goed gaat.
Het schaap is erbij gaan liggen en maakt vreemde bewegingen. Ze kijkt bang.
'Rustig maar, Dusty,' zegt papa. 'Wij zijn bij je.'

Mama gaat achter het schaap staan. Voorzichtig trekt ze aan de pootjes, die er al een stukje uitsteken. En dan wordt het lammetje geboren. Het is helemaal geel en slap.

'Oh, nee.' Lisa voelt een knoop in haar maag. 'Leeft hij wel?'

Mama legt het lammetje bij Dusty, die het schoon begint te likken. Het duurt niet lang voor het lammetje zijn oogjes opent.

'Gelukkig,' zegt Niels.

'Wat een schatje,' zegt Lisa. Ze wil het beestje al knuffelen, maar snapt best dat ze nog even moet wachten. Dan gaat het lammetje staan. Heel wankel en wiebelig, maar ze staat en begint bij haar moeder te drinken.

'Hoe kan hij dat zo snel?' vraagt Niels.

'Da's de natuur,' zegt mama. 'Jij kon pas lopen toen je bijna twee was. En zo'n lammetje staat meteen. Is het niet wonderbaarlijk?'

Stil kijken ze toe bij het licht van de kaarsen.

Dan is Dusty zo moe van alles dat ze rustig gaat liggen, het kleintje tegen haar aan.

'Hoe zullen we hem noemen?' vraagt Isa. 'Of haar.'

'Laten we hem Noël noemen,' zegt Niels. 'Dat betekent: kerst.'

'Hoe weet je dat nou weer?'

'Op school geleerd.'

'Laten we vannacht hier blijven,' zegt papa. 'Dan hoeven we op kerstavond niemand lastig te vallen.'

Van hooibalen maakt hij een hoek waar ze kunnen zitten.

'Wacht,' zegt mama. 'Ik bedenk me iets.' Uit de auto haalt ze een krat met chips, sinaasappelsap, kaas, koek, cola en speculaas. 'Soms wel handig als je de boodschappen vergeet meteen op te ruimen.' Ze lacht.

'Een heel bijzonder kerstdiner,' zegt Niels.

Bij het kaarslicht spelen ze de hele avond 'Wie ben ik' en 'Geen Ja Geen Nee'.

Die nacht slapen ze met zijn allen in de stal. Er liggen nog een paar paardendekens, groot genoeg om alle vier onder te liggen. Isa wist niet dat stro zo warm kon zijn.

'Dit is een kerstavond die we nooit meer vergeten,' zegt ze. 'Zo mag het van mij volgend jaar wel weer!'